

скій родъ и творецъ-тъ на Славенски-тъ писмена Св. Кирилъ. Той и брашъ него *Мееодіе* преведоха на Български най-главни-тъ и най-нужни богослужебни книги: *Евангеліе-шо, апостолъ-шъ, Псалширь-шъ, Часословъ-шъ, Парамейникъ-шъ, Часословъ, Служебникъ, Требникъ, Окшоихъ-шъ*. Слѣдъ смърть-та на Св. Кирилла, коя-то се случи на 14 Февруарія 869 год. св. Методіи е превелъ още и *всичкы-шѣ канонически книги на св. писаніе* (старіи завѣтъ), а такожде Номоканонъ-тъ (кормчія) и *пашериконъ*, т. е. кратки сказанія за житіе-то на по-извѣстни-тъ пустынножители. — Въ тѣзи трудове на св. наши просвѣтители помагали имъ сѣ тѣхни-тъ най-достойни ученици: *Клименшъ, Наумъ, Ангеларъ, Савва и Гораздъ*, които заедно съ свети-тъ Кирилла и Методія наша-та църква е прославила, като ги е отличила съ име: **святѣи седмочисленнии**.⁵⁾ — Отъ тѣхни-тъ трудове намъ сѣ по извѣстии само Климентови-тъ. Отъ негово-то житіе⁶⁾ ные се научаваме, че той е превелъ и написалъ: Проповѣди; Похвални слова на св. Богород. за веички-тъ и праздници въ година-та. *Жишія* на много пророцы и апостолы; *Жишія и подвизи на мѣченицы-шѣ; Пеншикосшаръ-шъ*. Отъ тѣзи еписанія Климентови до сега сѣ найдени само нѣколко отъ поученія-та и отъ похвални-тъ му слова, между които сѣ и *похвални-шѣ му слова* за с. с. Кирилла и Методія. Нѣма сѣмнѣніе, че и други-тъ седмочисленници сѣ оставили много еписанія,⁷⁾ но до сега не е могло още да се найде нѣщо отъ тѣхъ. —

⁵⁾ Шафарика Rozkwět slowanské litary w Bulharsku; въ Casopis Českého museum 1848 год. 1. — Калайдовича Іоаннъ Екзархъ Болгарскія. Палаузова Въкъ Болгарскаго царя симеона стр. 73—118.

⁶⁾ То е издавано нѣколко пѣти; най-добро-то изданіе е отъ Миклошича; Vita S. Clementis, Вѣна 1847. —

⁷⁾ Знае се че Св. Наумъ е подканилъ епископъ-тъ Константина, за кого щемъ споменемъ по надолъ, да преведе Тълкованія-та на